

پروازهای سرنشین‌دار به ایستگاه فضایی

در نشست‌های که نمایندگان شرکای ایستگاه فضایی بین‌المللی برگزار کردند برنامه نهایی پروازهای این ایستگاه تا پایان سال 2013 به تصویب رسید. به گزارش ایسنا، کیهان‌نوردی سرنشین‌دار سال 2011 با پرتاب کیهان‌پیمای «دیسکاوری» آغاز شد.

در نشست‌های که نمایندگان شرکای ایستگاه فضایی بین‌المللی برگزار کردند برنامه نهایی پروازهای این ایستگاه تا پایان سال 2013 به تصویب رسید. به گزارش ایسنا، کیهان‌نوردی سرنشین‌دار سال 2011 با پرتاب کیهان‌پیمای «دیسکاوری» آغاز شد.

روز 16 مارس 2011 ناو سایوز تی.ام.آ. 0-1ام پس از ماموریتی تقریباً 6 ماهه به زمین برمی‌گردد و الکساندر کالری، اسکات کلی و اولگ اسکریپوچکا را که از هفتم اکتبر 2010 در فضا هستند به زمین برخواهد گرداند. نکته جالب توجه برای ما ایرانیان در این پرواز، حمل قرآن مجید توسط الکساندر کالری به فضا بود و قرار است این قرآن در پایان سفر به زمین بازگردد و تحویل سیروس برزو - روزنامه‌نگار علمی ایرانی مقیم روسیه - شود که این کار بنا به ابتکار او انجام شد.

سایوز تی.ام.آ. 21 در 30 مارس 2011 به فرماندهی الکساندر ساموکوتیایف و سرنشینی آندری باریسکو از روسیه، بایکونور را به مقصد مدار زمین ترک خواهد کرد.

در این سفر، یک کیهان‌نورد آمریکایی به نام رونالد گاران، 2 فضانورد روس را برای ماموریتی همراهی می‌کند که تا 16 سپتامبر 2011 ادامه خواهد داشت. در این گروه، تنها، گاران، تجربه فضایی دارد و قبلاً سفری 14 روزه به مدار زمین داشته است. براساس برنامه اعلام شده توسط ناسا، ماموریت بعدی را کیهان‌پیمای ایندیور برعهده خواهد داشت.

گرچه مشکلات فنی این ناو فضایی پردردسر- به جز موارد استثنایی - اجازه نداده ناسا طی 30 سال گذشته در مورد پرتاب شاتل خوش‌قولی کند، اما این سازمان تصمیم دارد کیهان‌پیما را در 19 آوریل به فضا بفرستد. این یکصد و سی و چهارمین پرتاب شاتل فضایی و بیست و پنجمین ماموریت ایندیور خواهد بود.

در آخرین ماموریت مداری ایندیور، مارک کلی به‌عنوان فرمانده حضور دارد. گریگوی جانسن سمت خلبانی ناو را برعهده دارد. آندرو فیوستل، گریگوری چامیتوف، مایکل فینک و روبرتو ویتوری (کیهان‌نورد ایتالیایی سازمان فضایی اروپا) دیگر سرنشینان شاتل خواهند بود.

این ماموریت 14 روزه، در چارچوب تجهیز ایستگاه فضایی بین‌المللی صورت می‌گیرد. در 16 ماه می 2011 ناو کیهانی سایوز از سکوی الحاق ایستگاه فضایی بین‌المللی جدا شده و راهی خاک قزاقستان می‌شود. در این زمان، 3 سرنشین به نام‌های دیمیتری کاندراتیف از روسیه، کاترین کوله‌مان از آمریکا و پائولو نسپولی از ایتالیا در این ناو مستقر هستند. آنان 15 دسامبر 2010 با همین ناو سکوی پرتاب شماره یک پایگاه بایکونور را ترک کرده بودند.

نزدیک به 2 هفته بعد، غرش پرتاب یک موشک سایوز، آغاز ماموریت دیگری در ایستگاه فضایی بین‌المللی را نوید خواهد داد. سایوز تی.ام.آ. 02ام در 30 ماه می، سرگئی ولکف از روسیه، مایکل فاسوم از آمریکا و ساتوشی فوروکاوا را به فضا می‌برد. ناو آنها 2 روز بعد به ایستگاه خواهد پیوست و قرار است این افراد تا 16 ماه نوامبر در این مجتمع غول‌پیکر به کار و فعالیت مشغول باشند.

پرواز شماره 135 شاتل فضایی، بسته شدن کامل پرونده کیهان‌پیمای شاتل را در بر خواهد داشت. طبق برنامه اعلام شده از سوی ناسا- سازمان فضانوردی آمریکا- فرماندهی خدمه ناو آتلانتیس در سی‌وسومین ماموریت مداری خود که 11 روز به طول می‌انجامد را کریستوفر فرگوسن بر عهده دارد.

دیگر اعضای گروه عبارتند از: دوگلاس هارلی به‌عنوان خلبان، ساندرا ماگنوس و رکس والهیم به‌عنوان متخصص مأموریت. ظاهراً 2 کیهان‌نورد دیگر نیز در این سفر شرکت دارند که ناسا هنوز آنها را انتخاب نکرده است.

از این پس و به‌دنبال بازگشت آتلانتیس به زمین، ناسا برای سفر کیهان‌نوردانش تا چند سال متکی به سفینه‌های سایوز خواهد بود که نخستین آنها قرار است در 30 سپتامبر 2011 دانیل بوربانگ، فضانورد آمریکایی به همراه 2 کیهان‌نورد روس به نام‌های آنتوان شکاپلروف و آنتولی ایوانیشین را به ایستگاه فضایی بین‌المللی برساند. سایوز تی.ام.آ. 22- در 16 مارس 2012 به زمین بازخواهد

سایوز تی.ام.آ-103م ناو بعدی خواهد بود که در 30 نوامبر 2011 سکوی پرتاب بایکونور را با یک گروه بین‌المللی ترک خواهد کرد. فرماندهی ناو با اولگ کانوننکو کیهان‌نورد با سابقه روس است که قبلاً ماموریتی قریب به 200 روزه در مدار داشته و با ایستگاه فضایی بین‌المللی کاملاً آشناست. 2 سرنشین دیگر یعنی دانالد پتیت از آمریکا و آندره کویپرز، فضانورد سازمان فضایی اروپا نیز از افراد با تجربه به‌شمار می‌روند.

پتیت تاکنون 2 بار به فضا سفر کرده و 177 روز از عمرش را در مدار زمین به سر برده است. کویپرز نیز قبلاً سفری 11 روزه را به فضا داشته است. برای بازگشت این گروه هنوز تاریخ دقیقی تعیین نشده اما با توجه به سابقه پروازهای گذشته، این ماموریت نمی‌تواند بیش از 6 یا حداکثر 7 ماه باشد.